

فیشکی رحمت

قوبادی جہلی زادہ

لہ ترۆپکی خہرہندہ حہپہساوہکانہوہ ، کہ پیّی دہلّین

نیشتمان ،

دہروانمہ داتہپینی ئاسمان و ہہرہس ہیئانی زہوی !

کیّ نیشتمانہکہمی لہبہر چاوی نہتہوہکہم ، رہش کرد !؟

کیّ نہتہوہکہمی لہبہر چاوی نیشتمانہکہم ، رہش کرد !؟

نیشتمانہکہم ، زوو قژی رووتایہوہ ،

خہتای خۆمان بوو یا خہتای دوژمنہکانمان ؟

نہتہوہکہم ، ددانہکانی زوو ہہلوہرین ،

خہتای دوژمنہکانمان بوو یا خہتای خۆمان ؟

ئاخ ئہوساکہ ، چہن رەزاسووک بوو ..

نیشتمانہکہم بووکہشووشہیہکی چہند رەزاسووک بوو .

چہند بیّ گوناہ بوو ، ئاخ ئہوساکہ نہتہوہکہم ،

کارمامزیکی چہند بیّ گوناہ بوو !

لہ دەستم داوہ ، من خۆشہویستی نیشتمانہکہم ، لہدەست داوہ .

لہ دەستم داوہ ، من خۆشہویستی گہلہکہم ، لہ دەست داوہ !

کیّ گۆلہ سوورہکانہ فہساد کردوو ئابرووی پەپوولانی

ہ ہ ل و ہ را ند !؟

کیّ بووکی لہسەر زین دابہزاندوو ئہسپہ سپیہکانی ، رەتاندهوہ

جہہنہم !

خودایہ کاریک بکہ وەک جارن :

دار بەرووم لە بەژنی ژن و
کانیلەم لە دەمی ژن و
ئەستیرەم لە چاوی ژن و
لوتکە چپام لە مەمکی ژن ،
خۆشتر بوی .

خودایە وا بکە بتوانم بە عیشقەو
تفەنگ و
قەلەم و
مەرەكەب و

مەتارە ھەلبگر مەو !

عیشقیك وەك عیشقی موحەمەد بو تو
عیشقیك وەك عیشقی تو بو جوانی .

لە كۆیو ەئەو توفانی خوییەیان رژانده ، كانیلەو رووبارە شیرینەكانەو ؟
لە كۆیو ەدوونده سپیەكان درانه بەر شەستەبارانی رەژوو ؟

لە دەستم داوہ ، من خۆشەویستی گەلەكەم لە دەست داوہ
لە دەستم داوہ من خۆشەویستی نیشتمانەكەم لە دەست داوہ !

قەسیدەكان خوداتان لە گەل
تابلۆكان خوداتان لە گەل
ھەورەكان ،

گۆرانیهكان خوداتان لە گەل !
من لە ھەموو قەسیدەكان و
تابلۆكان و
ھەورەكان و

گۆرانیهكانت بێزارم ،

خودايه هيدايه تم بده ..

تا خه نجه ره چنگك به خوينه كاني نيشتمانه كه م بنيمه وه بهر پشتم .

ئهو خه نجه ره كه لله ره قانه ي به ساوايي ،

په تي چوللانه كانيان لي هه لبريم و به گه وره بيش ، كه زي ده سگيرانه كه م .

خودايه بمكه ره وه به ده رويشه ساويلكه كه ي جارن ،

تا پييه كه سكه كانم له گاشه به ردكي نيشتمانه كه م خه تم كه مه وه ...

ئهو نيشتمانه به دوومه ي له وه ته ي هه يه ،

تاته شو ري خه ونه په مه ييه كان و قه برستاني نازيزانه .

كي خو ري تالان كر دوو ئه ژنو سره كاني شه يتاني پي گهرم كر ده وه ؟

كي بووكي له سهر زين دابه زان دوو ئه سپه سپييه كاني سپارده دوزه خ ؟

كي گوله سووره كاني فساد كر دوو ئا برووي په بوولاني هه لوه راند ؟

كي به فيكه به ك منداله كویره كاني له باژیره كاني گه مه وه ،

ره تانده وه مه زرا كاني مين ؟

ئەي هوش .. ئەي بالندەي كوشنده

لهو بلندا ييه وه به ساته كاني نه فامي خو م و هاو ري گيله كانم ده خه نم

ئهو ساته له ده ست چوانه ي ، شه يداي زينداره باداره كان و

عيشقي كورسيه سره كاني شه هيد بوون بووين !

لهو بلندا ييه وه ، بو سهر بورده روو سووره كاني خو م و

براده ره في گرتوه كانم ده گريه م

ئهو براده رانه ي ، سه نگره روو ئاگردان و قه بريان ،

له روخه سپييه كان و له ماسولكه لاوازه كاني خو يان هه لده كهند !

دريغا نيشتمانه كویره كه م دريغا ..

پاگژتر بووم له كازيوه ي بهر له هه له اتني شه روو

له شه ونمي بهر له داباريني هه وه ل ژه هر .

پاڳتر بووم له بېنویڅی فریشته و له داوینی خوداوه ندوو
له ساویه تی به فر .

« له بن

خیوه ته ره شتالنه کانی سه حرا روو زه رده کان رووت کراینه وه و
پاشانیش به سهر بالی کونده بو په کی خویناویه وه ، هه موو شتیکیان
بو هه نار دینه وه ... ته نیا ،

حورمهت و

مندالیه تی نه بی !! «

له سهر برینی یه کهم گوله وه ، دره خته کان چه پله یان بو کوتام و
رووباره کان سه مایان بو چریم !!

له پان کردنه وه یه کهم زه رنه قووته وه ، په ره سیلکان ،
په روو بالیلن بو کردم به ره شمالی هسانه وه و

چوله که کان ، خوینیان توو کردم به وه نه وشه ی جریوه !

بی ټاگا ،

زیندان و زه ویمان هه لېڅاردوو هه لفرینمان دا به ئه سټیره !

بی ټاگا ،

میښ و برینمان هه لېڅاردوو ، عیشق و گورانیمان دا به که ناری !

به شوین روندکی مؤمه مؤمیا کراوه کانی ئه شکه و ته رماوه کان

ویل بووین و

گول و پیکه نینمان بو گه مه کانی جهنگ ، فه راموش کرد !

زه مینمان به مه داره ئاوه دانه کانی تاریکی سپاردوو

خوړیشمان ،

له بیابانه چول و هوله کانی جه رده ییدا ، به ته نیایی به جیپیشت !

کی وای کرد ره تگه کان هیند تیکه لآو بن ،

تا نرکه‌ی به‌زین و نووزهی سهرکه‌وتن ،

ل ی ج و دا .. نه‌که‌یته‌وه ؟!

کی‌وای کرد ده‌نگه‌کان هیئد تی‌که‌لاو بن ،

تا سیمای ریگروو بیچمی پیشمه‌رگه

ل ی ک ج و دا .. نه‌که‌یته‌وه ؟!

کی‌وای کرد ، برینی به‌رخه‌کان له ژیلهمۆ بگرینه‌وه‌و

ده‌ستی گورگه‌کانیشمان له خه‌نه ؟!

چاوی زینه‌کانمان به‌ده‌رزی برژین و

لیوی مه‌رگه‌وه‌ره‌کانیشمان ، به‌زه‌رده‌خه‌نه ؟!

له‌خامۆشکردنی چرایه‌که‌وه ، بو‌هه‌لا هه‌لا کردنی

سه‌رنجه‌مینابه‌نده‌کانی سپیده ؟!

له‌هه‌لوه‌راندنی دل‌ی په‌پووله‌یه‌که‌وه ، بو‌ئاگرتی‌به‌ردانی ،

مه‌شته‌له‌کانی برژانگ و باخچه‌هه‌لواسراوه‌کانی دیده !

دریغا بیشتمانه‌گیله‌که‌م .. دریغا

تو‌هه‌نووکه :

نی‌رگز ده‌چینیت و ... زریانیش .

پیکه‌نین که‌وی ده‌که‌یت و گریانیش

پشکو‌له‌باوه‌ش ده‌گریت و به‌فریش

نان ده‌برژینیت و ژه‌هریش !

تو‌هه‌نووکه :

زیندان هه‌لده‌چینیت و مناره‌ش

گه‌ردن به‌خیو ده‌که‌یت و سیداره‌ش

شه‌رمه‌زارتم ئه‌ی گه‌ردن ،

له‌به‌ر بریقه‌ی شمشیردا چاوت کرده‌وه‌و

له نیو قهفی ته نافیشتدا ، ردینت سپی بوو !

شهرمه زارتم ئه ی دیده ..

هر تاریکستانی زیندانه کان و په لکه زیږینه ی برین و

کاگه کانی مردنم نیشان دای .

لیم بیوورن ، په نجه کویره کانم

زمانه داغکراوه کهم

په راسووه رزیوه کانم

لاقه سهقه ته کانم

شمشیره خه سینراوه کهم ...

خه تای نه فامی خوّم و وه سیه تی باوکه کاژیکه کهم و

لای لایه به جوشه کانی دایکم بوو !!

بی ئاگا ،

میښو برینمان هه لېږاردوو عیشق و گورانیمان دا به که ناری .

بی ئاگا زیندان و زه ویمان هه لېږاردوو ئاسمان و هه لفرینمان ،

دا به ئه ستیره !

کی نیشتمانه کهمی له بهر چاوی نه ته وه کهم رهش کرد ؟

کی نه ته وه کهمی له بهر چاوی نیشتمانه کهم رهش کرد ؟

من له هه موو ،

قه سیده کان و تابلوکان و هه وره کان و گورانیه کانت بیزارم !

من له هه موو ،

ریکاگان و روژنامه کان و رووباره کانت بیزارم !

خودایه هیدایه تم بده وه ک جارن ،

باخهل و بهر پشت و دهم و هه رتک چاوم ، پر بکه مه وه له :

میوژی خاک و

ره شه ره یحانه ی خاک و

نوقلی خاک و

سورمه ی خاک .

خودایه کاریک بکه وه ک جاران ،

دار به پرووم له به ژنی ژن و

کانیله م له ده می ژن و

ئه ستیره م له چاوی ژن و

لووتکه چپام له مهمکی ژن ،

خوشتتر بوی !

خودایه وابکه بتوانم به عیشقه وه ..

قهلم و تغهنگ و مهره کهب و مه تاره هه لېگرمه وه

عیشقیک وه ک عیشقی موحه مه د بو تو

عیشقیک وه ک عیشقی تو بو جوانی !

خودایه هیدایه تم بده ..

خودایه هیدایه ت .

هیدایه ت !